

○ คำสั่ง

(ต. ๒๑)

คำร้องที่ ๒๐/๒๕๔๘

คำสั่งที่ ๒๔๓/๒๕๔๘

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๘ เดือน มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๔๘

ระหว่าง

บริษัท หัวหิน ซีวีว พาราไดส์ จำกัด

ผู้ฟ้องคดี

กรมที่ดิน ที่ ๑

อธิบดีกรมที่ดิน ที่ ๒

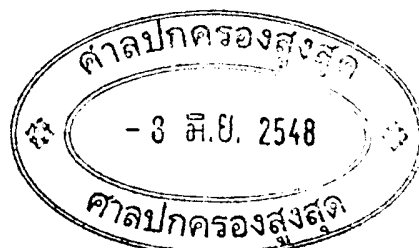
รองปลัดกระทรวงมหาดไทย ในฐานะผู้พิจารณาอุทธรณ์ ที่ ๓

ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย (คำร้องอุทธรณ์คำสั่งไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณา)

ผู้ฟ้องคดียื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่ง ในคดีหมายเลขดำที่ ๗๘๓/๒๕๔๗ หมายเลขแดงที่ ๑๕๓๔/๒๕๔๗ ของศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองกลาง)

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีมีฐานะเป็นนิติบุคคลประเภทบริษัทจำกัด เจ้าของอาคารชุดหัวหิน ซีวีว พาราไดส์ ตั้งอยู่บนตราจองเลขที่ ๑๕๓๐ เลขที่ ๑๕๓๑ เลขที่ ๑๕๓๒ และเลขที่ ๑๕๓๓ ตำบลหนองแก อำเภอหัวหิน (ปราณบุรี) จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ได้รับการจดทะเบียนเป็นอาคารชุดทะเบียนเลขที่ ๔/๒๕๓๕

/เมื่อวันที่...

เมื่อวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๓๕ ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีคำสั่งที่ ๔๙๐/๒๕๔๗ ลงวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗ เพิกถอนหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดเลขที่ ๑๔๑/๑ ซึ่งเป็นทรัพย์สินส่วนบุคคลให้เป็นทรัพย์สินส่วนกลาง โดยเหตุผลว่าพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ออกหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดดังกล่าวไม่ชอบด้วยกฎหมาย กล่าวคือ ห้องชุดเลขที่ ๑๔๑/๑ ตามแผนผังอาคารชุดระบุว่า เป็นห้องชุดที่ตั้งอยู่บริเวณพื้นที่ชั้น ๑ ของอาคารชุด แต่ตามหนังสือสำคัญการจดทะเบียนอาคารชุด (อ.ช.๑๐) ในรายละเอียดเกี่ยวกับทรัพย์สินส่วนกลางระบุว่า เป็นห้องโถงใหญ่ชั้นล่าง พื้นที่ดังกล่าวจึงเป็นทรัพย์สินส่วนกลาง การนำพื้นที่ทรัพย์สินส่วนกลางไปออกหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุด (อ.ช.๒) ถือว่าเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย การมีคำสั่งเพิกถอนดังกล่าวทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายเนื่องจากต้องคืนเงินตามราคาและผู้ฟ้องคดีได้ขายห้องชุดพร้อมดอกเบี้ยให้กับผู้ซื้อ ผู้ฟ้องคดีจึงอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวแล้ว และได้รับแจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์ว่า คำสั่งให้เพิกถอนหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดนั้นชอบแล้ว ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าการยื่นคำขอจดทะเบียนอาคารชุด (อ.ช.๑) พร้อมด้วยหลักฐานและเอกสารครบถ้วนตามระเบียบกรมที่ดิน ว่าด้วยอาคารชุด พ.ศ. ๒๕๒๓ ซึ่งเจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สาขาหัวหิน ได้ตรวจรับคำขอแล้ว หากมีรายการใดไม่ถูกต้องครบถ้วน จะต้องมีการแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีจัดการแก้ไข อีกทั้งตามแผนผังอาคารชุดรายการที่ ๒๘ ผู้ฟ้องคดีระบุว่า ห้องชุดเลขที่ ๑๐๑ ชั้น ๑ กำหนดให้เป็นห้องชุดเลขที่ ๑๔๑/๑ เป็นพื้นที่ทรัพย์สินส่วนบุคคลตามบัญชีแสดงอัตราส่วนที่เจ้าของแต่ละห้องชุดมีกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินส่วนกลาง (อ.ช.๕) โดยผู้ฟ้องคดีไม่ได้ระบุให้ห้องชุดดังกล่าวหรือส่วนใดของอาคารชุดเรียกว่าห้องโถงใหญ่ชั้นล่าง การที่เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดได้รับจดทะเบียนอาคารชุดให้กับผู้ฟ้องคดีโดยบันทึกรายละเอียดเกี่ยวกับทรัพย์สินส่วนกลางรายการที่ ๒๘ ว่าเป็นห้องโถงใหญ่ชั้นล่าง เป็นการเพิ่มเติมรายการในหนังสือสำคัญการจดทะเบียนอาคารชุด ซึ่งเป็นการแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการพื้นที่ทรัพย์สินส่วนบุคคลหรือพื้นที่ทรัพย์สินส่วนกลางที่ผู้ฟ้องคดีระบุไว้ในคำขอจดทะเบียนอาคารชุด โดยไม่มีอำนาจ

/ขอให้ศาล...

ขอให้ศาลปกครองมีคำพิพากษาให้เพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ ๔๙๐/๒๕๔๗ ลงวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗ ที่เพิกถอนหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุด เลขที่ ๑๔๑/๑ ในอาคารชุดของผู้ฟ้องคดี

ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีได้เป็นโจทก์ยื่นฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นจำเลยต่อศาลยุติธรรม เป็นคดีหมายเลขดำที่ ปค. ๓๑๑/๒๕๔๑ คดีหมายเลขแดงที่ ปค. ๒๑/๒๕๔๖ ขณะนี้อยู่ระหว่างการพิจารณาในชั้นศาลอุทธรณ์ โดยในคำฟ้องอ้างว่า ผู้ฟ้องคดี (โจทก์) ได้รับแจ้งจากนิติบุคคลอาคารชุดหัวหิน ซีวีวี พาราไดส์ ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ (จำเลย) ได้มีคำสั่งเพิกถอนหนังสือแสดงกรรมสิทธิ์ห้องชุด เลขที่ ๑๔๑/๑ ตามหนังสือกรมที่ดิน ที่ มท ๐๗๐๕/๓๓๗๖๕ ลงวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๔๐ ซึ่งผู้ฟ้องคดี (โจทก์) เห็นว่าคำสั่งดังกล่าวไม่ชอบด้วยกฎหมาย จึงขอให้ศาลเพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ (จำเลย) ที่สั่งเพิกถอนหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดเลขที่ ๑๔๑/๑ ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ (จำเลย) แก่ไขหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดเลขที่ ๑๔๑/๑ ให้เป็นกรรมสิทธิ์ของนางสาวประไพ เชิดชูชาติ ตามเดิม ให้ศาลพิพากษาว่าห้องชุดเลขที่ ๑๔๑/๑ ไม่ใช่เป็นพื้นที่ส่วนกลางของนิติบุคคลอาคารชุดหัวหิน ซีวีวี พาราไดส์ หากจำเลยไม่ปฏิบัติตามคำพิพากษาให้ถือเอาคำพิพากษาเป็นการแสดงเจตนาของจำเลย ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งเป็นเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจเพิกถอนหรือแก้ไขหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติอาคารชุด พ.ศ. ๒๕๒๒ ได้มีคำสั่งที่ ๔๙๐/๒๕๔๗ ลงวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗ ให้เพิกถอนหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดเลขที่ ๑๔๑/๑ ผู้ฟ้องคดีได้อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวและผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้วินิจฉัยอุทธรณ์แล้ว แต่ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นด้วยกับคำวินิจฉัย จึงได้ยื่นฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้นเป็นคดีนี้ ซึ่งถึงแม้ว่าในการฟ้องคดีต่อศาลยุติธรรมดังกล่าว เป็นการฟ้องขอให้เพิกถอนหนังสือกรมที่ดิน ที่ มท ๐๗๐๕/๓๓๗๖๕ ลงวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๔๐ อันเป็นหนังสือภายในของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่มีไปถึงผู้ว่าราชการจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ให้พิจารณาดำเนินการเพิกถอนกรรมสิทธิ์ห้องชุดเลขที่ ๑๔๑/๑ โดยเป็นอำนาจหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่จะมีคำสั่งให้เพิกถอนกรรมสิทธิ์ห้องชุดดังกล่าวและแจ้งคำสั่งแก่ผู้ฟ้องคดีต่อไป และแม้จะไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าเพราะเหตุใดผู้ว่าราชการจังหวัดประจวบคีรีขันธ์จึงไม่มีคำสั่งเพิกถอนหนังสือ

/แสดงกรรมสิทธิ์...

แสดงกรรมสิทธิ์อาคารชุดเลขที่ดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงต้องมีคำสั่งที่ ๔๙๐/๒๕๔๗ ลงวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗ ให้เพิกถอนหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดดังกล่าวเสียเอง แต่ไม่ว่าผู้ฟ้องคดีจะฟ้องขอให้เพิกถอนหนังสือกรรมสิทธิ์ที่ดิน ที่ มท ๐๗๐๕/๓๓๗๖๕ ลงวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๔๐ หรือคำสั่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ ๔๙๐/๒๕๔๗ ลงวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗ ก็ย่อมต้องอาศัยเรื่องที่เป็นมูลเหตุแห่งการฟ้องคดีสืบเนื่องมาจากกลุ่มผู้ถูกฟ้องคดี ที่ได้เพิกถอนหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดเลขที่ ๑๔๑/๑ เช่นเดียวกัน กรณีจึงเป็นเรื่องที่ ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นคำฟ้องในเรื่องเดียวกันต่อศาลอื่นไว้แล้ว และคดีอยู่ในระหว่างการพิจารณา จึงเป็นอันต้องห้ามตามข้อ ๓๖ (๑) แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ ศาลปกครองชั้นต้นจึงมีคำสั่งให้เพิกถอน กระบวนพิจารณาที่รับคำฟ้องรวมทั้งกระบวนพิจารณาอื่นที่ต่อเนื่องภายหลังจากนั้นทั้งหมด และมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องนี้ไว้พิจารณากับให้จำหน่ายคดีออกจากสารบบความ

ผู้ฟ้องคดียื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่งของศาลปกครองชั้นต้นที่ไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณา ความว่า คดีที่ผู้ฟ้องคดีฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ต่อศาลยุติธรรมในคดีหมายเลขดำ ที่ ปค. ๓๑๑/๒๕๔๑ คดีหมายเลขแดง ที่ ปค. ๒๑/๒๕๔๖ เป็นคดีที่เกิดก่อนที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จะมีคำสั่งเพิกถอนหนังสือสำคัญแสดงกรรมสิทธิ์ห้องชุดเลขที่ ๑๔๑/๑ ข้อเท็จจริงที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีคำสั่งเพิกถอนหนังสือสำคัญแสดงกรรมสิทธิ์ห้องชุดเลขที่ ๑๔๑/๑ ยังไม่มีการกล่าวอ้างกันมาก่อนในศาลยุติธรรมชั้นต้น จึงไม่มีเหตุที่จะให้ศาลยุติธรรม ชั้นอุทธรณ์ที่กำลังพิจารณาคดีอยู่ในขณะนี้สามารถวินิจฉัยและมีคำพิพากษาเพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ การฟ้องคดีต่อศาลยุติธรรมของผู้ฟ้องคดีไม่มีผลบังคับถึงคดีนี้ ขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำสั่งให้รับคำฟ้องนี้ไว้พิจารณาต่อไปด้วย

ศาลปกครองสูงสุดพิเคราะห์แล้วเห็นว่า โดยที่เหตุแห่งการฟ้องคดีในครั้งนี้ สืบเนื่องมาจากการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือกรรมสิทธิ์ที่ดิน ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๕๑๗.๓/๑๑๑๙๓ ลงวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๔๗ ถึงผู้ฟ้องคดี แจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์กรณีการมีคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ ๔๙๐/๒๕๔๗ ลงวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗ ที่สั่งให้เพิกถอน หนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดเลขที่ ๑๔๑/๑ ชั้นที่ ๑ อาคารชุดห้วยหิน ชีวีว พาราไดส์ เนื่องจาก

/เป็นการนำ...

เป็นการนำพื้นที่ส่วนกลางไปออกเป็นหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ซึ่งผลการพิจารณาอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ให้อยู่ที่อุทธรณ์ พร้อมทั้งมีการแจ้งสิทธิการฟ้องคดีต่อศาลปกครองชั้นต้นภายในกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่ผู้ฟ้องคดีได้รับหนังสือฉบับนี้ จึงเป็นเหตุให้ผู้ฟ้องคดีนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้นเมื่อวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๔๗ ด้วยการกล่าวอ้างว่า คำสั่งให้เพิกถอนหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดเลขที่ ๑๔๑/๑ ซึ่งเป็นทรัพย์สินส่วนบุคคลให้เป็นทรัพย์สินส่วนกลาง เป็นไปโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ทำให้ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย ขอให้ศาลมีคำพิพากษาให้เพิกถอน กรณีจึงเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ อย่างไรก็ตาม เมื่อคดีนี้ปรากฏข้อเท็จจริงตามเอกสารในสำนวนคดีฟังได้ว่า เมื่อวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๓๙ ผู้จัดการนิติบุคคลอาคารชุดหัวหิน ซีวีวี พาราไดส์ ได้มีหนังสือร้องเรียนถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กรณีการจดทะเบียนอาคารชุดคลาดเคลื่อนไม่ชอบด้วยกฎหมาย จึงเป็นเหตุให้มีการตรวจสอบข้อเท็จจริง จากนั้นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงมีหนังสือกรมที่ดิน ที่ มท ๐๗๐๕/๓๓๗๖๕ ลงวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๔๐ ถึงผู้ว่าราชการจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ แจ้งว่า การนำพื้นที่ทรัพย์สินส่วนกลางไปออกหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดเลขที่ ๑๔๑/๑ ถือเป็น การไม่ชอบด้วยกฎหมาย ให้ดำเนินการเพิกถอนตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติอาคารชุด พ.ศ. ๒๕๒๒ เมื่อผู้ฟ้องคดีทราบเรื่องดังกล่าวจึงได้นำคดีไปฟ้องต่อศาลแพ่งเมื่อวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๑ จนในที่สุดศาลแพ่งได้มีคำพิพากษาตามคดีหมายเลขดำที่ ปค. ๓๑๑/๒๕๔๑ คดีหมายเลขแดงที่ ปค. ๒๑/๒๕๔๖ วินิจฉัยว่า การที่อธิบดีกรมที่ดินระบุว่า การนำพื้นที่ทรัพย์สินส่วนกลางไปออกหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดเลขที่ ๑๔๑/๑ ถือเป็น การออกหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ให้ดำเนินการเพิกถอนหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดดังกล่าวให้ถูกต้องตรงตามข้อเท็จจริง โดยให้ดำเนินการตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติอาคารชุด พ.ศ. ๒๕๒๒ นั้น แม้จะอยู่ในระหว่างดำเนินการเพิกถอนหรือแก้ไขรายการตามสารบัญญัติจดทะเบียน ก็ถือได้ว่าโจทก์ถูกโต้แย้งสิทธิแล้ว จึงมีอำนาจฟ้องเป็นคดีนี้ได้ พร้อมทั้งได้วินิจฉัยต่อไปว่า ข้อเท็จจริงน่าเชื่อว่าห้องชุดเลขที่ ๑๔๑/๑ หรือห้องพิพาทดังกล่าวเป็นทรัพย์สินส่วนกลาง

/การที่...

การที่เจ้าพนักงานที่ดินได้ตรวจสอบในภายหลังแล้วพบว่า การนำพื้นที่ดังกล่าว ไปออกหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดและขายให้แก่นางสาวประไพ เชิดชูชาติ เป็นการไม่ชอบ จึงให้เพิกถอนคำสั่งดังกล่าว นั้น จึงเป็นการกระทำที่ชอบแล้ว เพราะถือได้ว่าการออกหนังสือแสดงกรรมสิทธิ์ห้องชุดเลขที่ ๑๔๑/๑ ดังกล่าวไม่ชอบด้วยกฎหมายนั่นเอง โจทก์จึงไม่มีสิทธิขอให้ศาลเพิกถอนคำสั่งของจำเลยที่สั่งให้ดำเนินการเพิกถอนหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดเลขที่ ๑๔๑/๑ นั้นได้ พิพากษายกฟ้อง ต่อมา เมื่อวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๔๖ ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นอุทธรณ์คำพิพากษาของศาลชั้นต้นต่อศาลอุทธรณ์ ขณะนี้คดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลอุทธรณ์ จากนั้น เมื่อวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีคำสั่งที่ ๔๙๐/๒๕๔๗ ให้เพิกถอนหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดเลขที่ ๑๔๑/๑ ชั้นที่ ๑ อาคารชุดห้วยหิน ชีวีว พาราไดส์ ตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติอาคารชุด พ.ศ. ๒๕๒๒ จากที่กำหนดให้เป็นพื้นที่ส่วนบุคคล ให้เป็นทรัพย์ส่วนกลาง โดยผู้ฟ้องคดีได้นำมาเป็นเหตุแห่งการฟ้องคดีในครั้งนี้ อีก นั้น เห็นว่า มูลเหตุแห่งการฟ้องคดีทั้งสองครั้งสืบเนื่องมาจากการร้องเรียนของผู้จัดการนิติบุคคลอาคารชุดห้วยหิน ชีวีว พาราไดส์ เมื่อวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๓๙ ไปยังผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ตรวจสอบข้อเท็จจริง จากนั้นได้มีการดำเนินการเพื่อให้มีการเพิกถอนหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดเลขที่ ๑๔๑/๑ ผู้ฟ้องคดีโต้แย้งว่าเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย จึงนำคดีไปฟ้องยังศาลยุติธรรมและได้รับการวินิจฉัยว่าเป็นการดำเนินการที่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว พิพากษายกฟ้อง ผู้ฟ้องคดีไม่พอใจจึงอุทธรณ์ต่อศาลอุทธรณ์ ขณะนี้อยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลอุทธรณ์ การที่ผู้ฟ้องคดีฟ้องขอให้เพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ได้มีคำสั่งที่ ๔๙๐/๒๕๔๗ ลงวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗ กรณีเพิกถอนหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดเลขที่ ๑๔๑/๑ อีกนั้น กรณีจึงเป็นเรื่องที่ได้ยื่นฟ้องคดีและอยู่ในระหว่างการพิจารณาของศาลอื่นอยู่แล้วในวันที่พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ใช้บังคับ เมื่อศาลยุติธรรมมีคำพิพากษาแล้ว และคดียังอยู่ในระหว่างการพิจารณาของศาลอุทธรณ์ ศาลยุติธรรมจึงมีอำนาจดำเนินกระบวนการพิจารณาและมีคำพิพากษาต่อไปจนคดีนั้นถึงที่สุด ตามมาตรา ๑๐๕ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ดังนั้น ผู้ฟ้องคดีจึงไม่มีสิทธินำคดีนี้มาฟ้องต่อศาลปกครอง

/เพื่อให้วินิจฉัย...

เพื่อให้วินิจฉัยในประเด็นเดียวกันซ้ำอีก การที่ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องนี้
ไว้พิจารณา ศาลปกครองสูงสุดเห็นพ้องด้วย

จึงมีคำสั่งยืนตามคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้น

นายดำริ วัฒนสิงหะ

ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

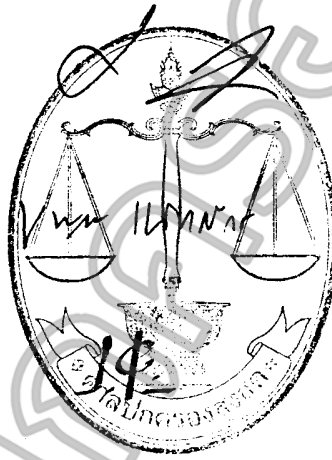
ตุลาการเจ้าของสำนวน

นายเกษม คมสัถย์ธรรม

ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายชาญชัย แสวงศักดิ์

ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายปรีชา ขวลิขิตดำรง

ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายวิชัย ชื่นชมพูนุท

ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

